

Høringssvar (journalnummer 2020-5896):

Bekendtgørelse om bæredygtighed og reduktion af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål m.v.

Indledende bemærkninger:

Rådet for Grøn Omstilling mener at afbrænding af biomasse som udgangspunkt skal udfases og i stedet erstattes af bedre isoleret bygningsmasse, varmepumper (centrale og decentrale), varmelagre (centrale og decentrale), geotermi og bedre udnyttelse af overskudsvarme fra erhvervslivet. Afbrænding af affald, der ikke kan genanvendes/genbruges/nyttiggøres og afbrænding af biomasse med en kort CO₂-cyklus (halm, have- og parkaffald m.v.) kan dog tjene som backup. Man bør sigte imod en total udfasning af træbaseret biomasse allersenenest i 2040.

Høringssvar til bekendtgørelsen:

§ 2: Kravene skal også gælde private, der anvender brænde, træpiller m.v.

(Uanset om det kan håndhæves eller ej bør det skrives ind, så alt biomasse er omfattet).

§4: Kravet skal gælde alle energianlæg, der afbrænder biomasse.

(Særlig små brændefyringsenheder står for en stor del af luftforureningen og afbrændingen af træ med en lang CO₂ cyklus og bør derfor omfattes uanset om det kan håndhæves eller ej).

For anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning mv. samt virksomheder bør begrænsningen på 20 MW også fjernes, og som minimum bør det følge samme indfasningsmodel for mindre anlæg som beskrevet for træbiomasse i §11.

§12: Der skal stilles krav til kun at importere træ fra de 20 lande, der ligger bedst i korruptionsindekset: <https://www.transparency.org/en/cpi/2019/results/table>. Der skal ligeledes stilles krav om kun at anvende biomasse fra lande, der har underskrevet Parisaftalen, og har inkluderet LULUCF (Land Use, Land Use Change and Forestry - Arealanvendelse) sektoren i deres NDC (Nationally Determined Contributions - Nationale Klimamål) med udsigt til øgning af CO₂-puljen i LULUCF. (Ellers er der risiko for, at CO₂-udledningen fra biomasse ikke tælles med noget sted).

Stk 2: Loven bør referere til ejendomsniveau i stedet for kildeområdeniveau. At bruge kildeområdeniveau åbner for et væsentligt smuthul i lovgivningen, da det på det nærmeste altid vil være muligt at leve op til krav på kildeområdeniveau, da afgrænsningen herpå kan sættes arbitrært. I FSC-skovcertificeringen opereres der på skov- eller ejendomsniveau. Dvs. at man sikrer sig, at producenten overholder de relevante kriterier på hele sin ejendom. Det minimerer risiko for snyd, da vedkommende ikke kan blande materiale fra ikke certificerede dele af ejendommen ind i det certificerede. Endelig vil ejendomsniveau sikre, at dansk indkøb af certificeret biomasse ikke understøtter ubæredygtige og måske ulovlige praksisser på andre dele af producentens områder.

§15: Der skal ske en uafhængig 3. parts verifikation af en anerkendt international part.

Desuden bør alle tre krav være opfyldt, da de hver især adresserer fuldstændig forskellige aspekter af træets bæredygtighed. De er dermed ikke en garanti for hinanden og kan ikke stå i stedet for hinanden. Især er det nødvendigt at sikre, at det udelukkende er reelle restprodukter der anvendes til energiformål, da anvendelsen af anden træbiomasse har stor risiko for at give øget drivhusgasudledning, frem for at reducere disse. Definitionen af hvad der udgør et restprodukt skal også strammes. Her henviser vi til vores høringssvar til Håndbogen, som vi har udarbejdet i samarbejde med en række andre organisationer.

§16: Skal også gælde private.

§20: CO₂-emissionen for biomasse med mellemlang eller lang CO₂-cyklus bør medregnes, hvor CO₂ udledes, ligesom for kul. Det bør indgå både i nationale og energiselskabers/virksomheders CO₂-regnskaber parallelt de steder, hvor det angives, at biomasse er CO₂-nutralt.
(Træ med mellemlang og lang CO₂-cyklus bidrager til varig CO₂-koncentration i atmosfæren).

Yderligere informationer:

Kåre Press-Kristensen, seniorrådgiver, kaare@rgo.dk

Annika Lund Gade, projektmedarbejder, annika@rgo.dk

Rådet for Grøn Omstilling, Kompagnistræde 22, 1208 København K.